

בג"ץ חפס יוזמה

"אלט" 26.5.97

מיקבץ של עתירות לבג"ץ בנושא היטל הרשויות מקומיות על סלילת כבישים ומדרכות מגלה תמונת מצב אנדרדלמוסית ומטעה. הצווים המשפטיים שהוצאו עד כה כבר משפיעים, ומשרד הפנים מעמיק מעורבותו בהליכי החישובים. התושבים, כנראה, ישלמו פחות

דליה דורני. צו תקף

גבריאל בך. צו ביניים

אחיון ביק. צו על תנאי

לצורך הגשת העתירה פנו התושבים לשמאי מקרקעין ומהנדס בניין מומחה, על מנת לקבל חוות דעת בנושא. לאחר בדיקה הגיע המומחה למסקנה, כי עלות סלילת כביש אספלט עירוני בשנת '94 מגיעה ל-120 שקל למ"ר. על בסיס זה, ביקש תושב כי הרווח להפחית את הדיטלים שהתבקשו לשלם.

עד עתה באי בדיקה פרטנית של נתונים שהועברו לשר הפנים על ידי העיריות. גם הטיפול בעתירות לוקה במידת-מה של חוסר שליטה. אילנה שביב, מנהלת מרזר בג"צים, שברדך כלל מוזה נושאים רומים ובוודקת אפשרות של איחוד תיקים, לא הכחיזה הפעם במשותף. בפרקליטות מיפ"ד בכך בנפרד, ובבג"ץ דנו בעתירות השונות, ללא קשר בין התיקים, לפחות שישה שופטים.

דהיינו - פי 5. בחישובים כלליים שערכו העותרים נטען, כי הערייה מנסה לגבות בסך הכל כחצי מיליארד שקל בגביית יתר לא חוקית, כאמצעות היטל סלילת כבישים ומדרכות.

בשנת '94 עתרו 42 בעלי בתים מרחוב ענתות בתל-אביב לבג"ץ. בעתירה ביקשו התושבים להורות לשר הפנים, לקבוע מחיר קבוע או טווח מחירים ממוצע של "עלות סלילת מסר כביש", אשר יהול על כלל הרשויות המקומיות, או לפי אודרים כארץ. בעתירה הועלתה גם בקשה להקים מנגנון לכדיקת הנתונים, עליהם מתבססות העיריות בחישוב הדיטל לסלילת כבישים והשיפתם לעיני הציבור.

מאו העתירה הוגשו לבג"ץ עור שלוש עתירות, התוקפות את חוק העור העירוני עליו מתבסס הדיטל, שיעור ודרי חישוב. בעתירה התל אביבית טענו התושבים, כאמצעות עו"ד רענן ה"הוב, כי עלות סלילת רחוב ענתות, על פי חישובי העיר ייה עצמה, עומדת על של כחצי מיליון שקל. למרות האמור, הערייה עצמה דר רשת לגבות מהתושבים כ-2.5 מיליון שקל.

הסתבר שהמומחה - טעה. בכפ"דואר '96 קיבל עו"ד ליאור כץ (ממשרד ה"הוב) נתונים מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, על פיהם בשנת '92 הסתכמה הוצאה לסי לילת כביש עירוני ב-87 שקל בלבד, ואילו סלילת כביש בינועיוני עלתה 64 שקל. יתר על כן, במונחים ריאליים התברר, כי בעשר השנים שקדמו לשנת '92, ירד מחיר סלילת מ"ר כביש ב-35%. אם כך, הדי שב עשור הנרון היתה אגרת סלילת כבישים אמורה לרדת, כאשר בפועל קרה כפיוק ההיפך. את הירידה במחירי הסלילה מסביר רה הלשכה בתחרות הגדולה, כשימוש בטכנולוגיות חדשות ובצירוי חדיש ויעיל יותר. אם המגמה הזאת המשכה גם לאחר '92, הדי שזירידה עשויה לבטל במידה רבה את השפעת האינפלציה.

היטל המוטל על ידי העיריות מכתין בין בעלי קרקע לבין בעלי נכסים בנויים. בעת הגשת העתירה ציין ה"הוב, כי בתל אביב היטל למ"ר קרקע הוא כ-41 שקל ולשטח בנוי - כ-50 שקל. ובהתאמה, בפי תחתיקה - 16 ר 30 שקל ובנתניה וברענני - 13 ר 29 שקל. בחולון היטל אחיר - 32 שקל. מסתבר, כי בתל-אביב עולה הדי טל על נתניה ורעננה בכ-120%, על פתח תקוה בכ-100% ועל חולון בכ-50%. מעניין עוד הפער שבין היטל הנגבה באותה עיר עצמה על מ"ר קרקע ושטח בנוי. בחולון - לא קיים פער כזה, בתל-אביב הוא כ-20% ובנתניה ורעננה הוא כ-100%.

לפיכך, טענו התושבים, הדיטל הוא בג' דר מס מוטוה, הרבה מעבר להוצאתיה הממשית של העיריה: לסלילת כבישים. מהתכתובת של המרינה, העיריות הועת' רים בנושא עולה, כי שורת בנושא אנר רלמוסיה, אי-בהירות, שיות חישוב שונות ופער בחיובי אגרות המגיע לכ-100% בין הערים השונות. בנוסף, ותאפיין הנושא

27/11/97
מאגיסטריס